

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Projektowanie architektoniczne ob. rekreacyjnych

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

-

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

III/6

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obieralny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

0

Laboratoria

0

Projekty/seminaria

60

Inne (np. online)

0

Liczba punktów ECTS

5

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab. inż. arch. Anna Januchta-Szostak

e-mail: e-mail: anna.januchta-

szostak@put.poznan.pl

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab. inż. arch. Anna Januchta-Szostak

e-mail: e-mail: anna.januchta-

szostak@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Wymagania wstępne

- student ma podstawową wiedzę z zakresu historii architektury i urbanistyki, podstaw projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz architektury krajobrazu;

- ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań projektowania architektonicznego i urbanistycznego;
- student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, potrafi integrować i interpretować informacje, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie,
- student potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją - zaprojektować obiekt architektoniczny o małej kubaturze i stopniu skomplikowania,
- student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie,
- potrafi pracować nad wyznaczonym zadaniem samodzielnie oraz współpracować w zespole, przyjmując w nim różne role

Cel przedmiotu

1. Uzyskanie wiedzy w zakresie historycznego rozwoju funkcji rekreacyjnych i współczesnych tendencji w projektowaniu zagospodarowania rekreacyjnego oraz obiektów architektury dla sportu i rekreacji,
2. Poznanie i umiejętność analizy struktury zagospodarowania rekreacyjnego regionu, aglomeracji, miasta, osiedla oraz zasad planowania i programowania elementów zagospodarowania rekreacyjnego oraz projektowania różnych typów obiektów i terenów rekreacyjnych w miastach, na obszarach podmiejskich i wiejskich,
3. Nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie metod analizy, syntezy, programowania oraz projektowania średniej wielkości obiektów rekreacyjno-sportowych, a także odpowiedzialnego korzystania z walorów rekreacyjnych środowiska kulturowego i przyrodniczego
4. Poznanie formalno-prawnych uwarunkowań projektowania różnych obiektów sportu i rekreacji (w tym zasad projektowania uniwersalnego, bezpieczeństwa i widoczności) i zastosowanie ich w projekcie wybranego typu obiektu rekreacyjnego
5. Wykonanie dokumentacji architektoniczno-budowlanej w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu wybranego typu obiektu architektury sportu i rekreacji

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Student zna:

- A.W1. projektowanie architektoniczne w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;
- A.W2. projektowanie urbanistyczne w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: niewielkich zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem

lokalnych uwarunkowań i powiązań, a także prognozowanie procesów przekształceń struktury osadniczej miast i wsi;

A.W3. zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;

A.W4. zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności

Student potrafi:

A.U1. zaprojektować obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadanym programem uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników;

A.U3. sporządzać opracowania planistyczne dotyczące zagospodarowania przestrzennego i interpretować je w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej;

A.U4. dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy;

A.U6. integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej analizy;

A.U7. porozumieć się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;

A.U8. wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;

A.U9. wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

Kompetencje społeczne

Student jest gotów do:

A.S1. samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania prostych problemów projektowych;

A.S2. brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Cykl wykładów stanowi podbudowę teoretyczną do ćwiczeń projektowych. Wykłady i ćwiczenia kończą się niezależnym zaliczeniem. Studenci otrzymują program przedmiotu z listą obowiązujących zagadnień i wymaganych opracowań projektowych. Dla każdego rodzaju zajęć przewidziane są dwa terminy zaliczenia, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym.

1. Ocena formująca

Projektowanie architektoniczne obiektów rekreacyjnych – ocena formująca obejmuje:

Ocenę aktywnego udziału w zajęciach, dyskusji na forum grupy i zaangażowania w prace projektowe,

Ocenę terminowości i jakości wykonania zadań w trakcie przeglądu okresowego i końcowego,

Ocenę grupy polegającą na wyborze trzech najlepszych opracowań końcowych.

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Udział procentowy ocen: 0–50% - 2,0 (niedostateczny); 50–60% - 3,0 (dostateczny); 60–70% - 3,5 (dostateczny plus); 70–80% - 4,0 (dobry); 80–90% - 4,5 (dobry plus); 90–100% - 5,0 (bardzo dobry).

2. Ocena podsumowująca:

Wykłady: pozytywny wynik testu wielokrotnego wyboru sprawdzającego wiedzę w zakresie tematyki poruszanej na wykładach

Ocena podsumowująca:

test zaliczeniowy lub (jeżeli jest w programie zapisany egzamin) egzamin pisemny

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Udział procentowy ocen: 0–50% - 2,0 (niedostateczny); 50–60% - 3,0 (dostateczny); 60–70% - 3,5 (dostateczny plus); 70–80% - 4,0 (dobry); 80–90% - 4,5 (dobry plus); 90–100% - 5,0 (bardzo dobry). Uzyskanie oceny pozytywnej z modułu, zależne jest od osiągnięcia przez studenta wszystkich zapisanych w sylabusie efektów kształcenia.

Projekt:

Ocena formująca:

przeglądy cząstkowe, obejmujące poszczególne zadania projektowe, sprawdzające stopień zaawansowania pracy studenta, prezentowane na forum grupy, wspólna dyskusja.

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Udział procentowy ocen: 0–50% - 2,0 (niedostateczny); 50–60% - 3,0 (dostateczny); 60–70% - 3,5 (dostateczny plus); 70–80% - 4,0 (dobry); 80–90% - 4,5 (dobry plus); 90–100% - 5,0 (bardzo dobry).

Ocena podsumowująca:

przegląd końcowy, obejmujący ostatnie zadanie projektowe, będące podsumowaniem wiedzy i umiejętności nabytych w trakcie realizacji poprzednich projektów, prezentacja na forum grupy lub na przeglądzie zbiorowym w obecności innych prowadzących.

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Udział procentowy ocen: 0–50% - 2,0 (niedostateczny); 50–60% - 3,0 (dostateczny); 60–70% - 3,5 (dostateczny plus); 70–80% - 4,0 (dobry); 80–90% - 4,5 (dobry plus); 90–100% - 5,0 (bardzo dobry).

Treści programowe

Wykłady: Teoria architektury rekreacyjnej

1. Struktura zagospodarowania rekreacyjnego aglomeracji. Systematyka pojęć: rekreacja, wypoczynek, turystyka. Społeczna charakterystyka rekreacji. Strefy wypoczynku codziennego, sobotnio-niedzielnego i sezonowego. Atrakcyjność, dostępność i chłonność terenów rekreacyjnych. Typologia i rozmieszczenie terenów i urządzeń rekreacyjnych w mieście (osiedlowe, dzielnicowe, ogólnomiejskie).
2. Obiekty i urządzenia wypoczynku codziennego. Zespoły funkcjonalne ośrodków rekreacyjnych. Wymogi prawne i zasady projektowania hal sportowych, w tym zasady bezpieczeństwa i widoczności. Rodzaje pól gier. Formy i konstrukcje trybun. Układy konstrukcyjne hal sportowych. Normy dotyczące organizacji przestrzennej i wyposażenia wielofunkcyjnych hal sportowych.
3. Zasady projektowania obiektów dla rekreacji wodnej. Kryte pływalnie: strefy, schematy funkcjonalne i technologiczne, wymogi FINA, przykłady realizacji.
4. Ośrodki rekreacji sobotnio-niedzielnej i świątecznej. Architektura rekreacyjna na terenach nieurbanizowanych. Modele lokalizacji i układy funkcjonalno-przestrzenne ośrodków rekreacji konnej. Projektowanie krytych ujeżdżalni.
5. Zagospodarowanie rekreacyjne miejskich terenów nadwodnych z uwzględnieniem walorów krajobrazowych, przyrodniczych i zagrożeń powodziowych. Zasady projektowania marin, przystani rzecznych, torów wioślarskich, infrastruktury turystycznej. Uwarunkowania funkcjonalne, krajobrazowe, ekohydrologiczne, komunikacyjne (drogi wodne) i prawne zagospodarowania dolin rzecznych.
6. Funkcje rekreacyjne w architekturze i urbanistyce – zarys historycznego rozwoju. Ewolucja założeń sportowo-rekreacyjnych od antyku do współczesności. Geneza funkcji rekreacyjnych w mieście.

Ćwiczenia - Projektowanie architektoniczne obiektów rekreacyjnych

Program ćwiczeń obejmuje opracowanie projektu zagospodarowania terenów rekreacyjnych i koncepcji architektonicznej obiektu rekreacyjno-sportowego (np. wielofunkcyjna hala sportowa, kryta pływalnia, ośrodek sportów wodnych, ośrodek jeździecki, centrum rekreacyjne, hotel, pensjonat, itp.) z zapleczem

parkingowym, sanitarnym i gastronomicznym oraz widownią na 200 osób. Program realizowany jest w 3 etapach:

1 etap – inwentaryzacja i analizy urbanistyczno-krajobrazowe rejonu lokalizacji w celu zdefiniowania problemów i sformułowania wytycznych projektowych. Etap 1 jest symulacją pracy w zespołach wielobranżowych (2-3 osobowych), których członkowie mają za zadanie zebranie i analizę uwarunkowań w zakresie: jakości środowiska przyrodniczego i atrakcyjności krajobrazu, uwarunkowań społecznych i kulturowych, funkcji terenów i struktury zagospodarowania rekreacyjnego, rodzajów i jakości zabudowy, infrastruktury technicznej i komunikacyjnej (skala 1:25 000, 1:10 000, 1: 2 000). Etap kończy analiza SWOT, prezentacja wniosków na forum grupy, sformułowanie problemów, wytycznych i ograniczeń projektowych.

2 etap – opracowanie koncepcji zagospodarowania terenu. Praca indywidualna (ewentualnie w zespołach 2-3 osob.) polegająca na opracowaniu programu funkcjonalnego i alternatywnych koncepcji zagospodarowania terenu działki (skala 1:1000, 1:500). W projekcie należy uwzględnić: a. Strefowanie: podział terenu na strefy funkcjonalne, b. Transport i komunikację: powiązania funkcjonalne i technologiczne, c. Zieleń: układ przestrzenny i funkcje terenów zielonych; d. Zabudowę: układ przestrzenny i funkcje obiektów; e. Kontekst krajobrazowy: powiązania kompozycyjne i kulturowe. Etap kończy przegląd wariantowych koncepcji, które zostają poddane analizie multikryterialnej w celu wyłonienia optymalnej wersji projektu zagospodarowania terenu.

3 etap – koncepcja architektoniczna obiektu rekreacyjno-sportowego. Zadanie indywidualne (ewentualnie w zespołach 2 osob.) polegające na opracowaniu koncepcji architektonicznej obiektu wg. ustalonej specyfikacji, doborze właściwych rozwiązań funkcjonalnych, konstrukcyjnych i formalnych zintegrowanych z projektem zagospodarowania terenu i kontekstem krajobrazowym (skala: 1:1000 lub 1:500 – PZT, 1:200, 1:100, rzuty, przekroje, elewacje) + model lub makieta i wizualizacje.

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną.
2. Ćwiczenia projektowe
2. ekursy.put.poznan.pl (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

Bartkowicz B., Wpływ funkcji wypoczynku na kształtowanie struktury przestrzennej miast. Politechnika Krakowska, monografia 33, Kraków 1985.

Błądek Z., Hotele. Palladium, Wągrowiec 2001.

Mielczarek Z., Nowoczesne konstrukcje w budownictwie ogólnym. Arkady. Warszawa 2005

Mokrzyński J., Architektura wolnego czasu. Arkady, Warszawa 1973.

Neufert P., Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego, Arkady, Warszawa 2016.

Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Sturzebecher P., Ulrich S., Architecture for sport. Wiley-Academy, Great Britain 2002.

E-skrypt dla przedmiotu „Projektowanie architektoniczne obiektów rekreacyjnych”.

Uzupełniająca

Active Design. Planning for health and wellbeing through sport and physical activity © Sport England 2015 <https://www.sportengland.org/media/3426/spe003-active-design-published-october-2015-email-2.pdf>

Januchta-Szostak A., Front wodny Poznania - Dolina Warty. Rewitalizacja związków z rzeką / Poznań Waterfront – Warta Valley. Revitalisation of the relationship with the river, monografia, Wyd. Politechniki Poznańskiej, Poznań 2011.

Januchta-Szostak A., Ośrodki jezdzieckie jako element struktury zagospodarowania rekreacyjnego Wielkopolski, praca doktorska, Wydział BAiŚ Politechniki Poznańskiej, Poznań 1999.

Mokrzyński J., Urządzenia Turystyczne. Arkady, Warszawa 1973.

Pawlikowska-Piechotka A., Piechotka M., Dzieje obiektów sportowych w Europie. Historia architektury sportowej od czasów starożytnych do współczesności. AWF Warszawa 2017.

Sports Halls. Design & Layouts. Creating sporting opportunities in every community. Guidance Note. Updated & Combined Guidance. February Revision 005. © Sport England 2012 <https://www.sportengland.org/media/4330/sports-halls-design-and-layouts-2012.pdf>

Swimming Pools Updated Guidance for 2013. May Revision 004 © Sport England 2013 <https://www.sportengland.org/media/4187/swimming-pools-dgn-2013.pdf>

Ujma-Wąsowicz K., Kształtowanie przestrzeni sportowo-rekreacyjnych w mieście. Ewolucja problemu, Politechnika Śląska, Gliwice 2012.

Wimmer M., Stadium Buildings: Construction and Design Manual. DOM Publishers 2015.

Zabłocki W., Architektura Architecture, Wydawnictwo: Bosz, 2007.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	125	5,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	75	3
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	50	2,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności